Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
GIOVANNI PITRUZZELLA
esitatud 17. juunil 2021 [1]

Kohtuasi C-340/20

Bank Sepah
versus
Overseas Financial Limited,
Oaktree Finance Limited

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa kassatsioonikohus))

Eelotsusetaotlus – Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Iraani vastu suunatud piiravad meetmed – Määrus (EÜ) nr 423/2007 – Selliste isikute, üksuste või asutuste rahaliste vahendite külmutamine, kelle puhul Euroopa Liidu Nõukogu on kindlaks teinud, et nad osalevad tuumarelvade levikus – Mõisted „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“ – Külmutatud rahaliste vahendite ja majandusressursside suhtes kaitsemeetme rakendamise võimalus – Rahaliste vahendite külmutamisest varasem ning Iraani tuuma- ja ballistiliste relvade programmiga mitte seotud nõue

I. Sissejuhatus

1. Kas sellise isiku või üksuse võlausaldaja, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames rakendatavaid rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise meetmeid, võib ilma riigi pädeva asutuse eelneva loata võtta oma nõuete sissenõudmise tagamiseks külmutatud vara suhtes selliseid kaitsemeetmeid nagu kohtulik tagatis või ennetav arestimine, millel puudub omandiõigust muutev mõju?

2. Selline seni käsitlemata küsimus tekib käesolevas kohtuasjas, mis puudutab nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid [2], artikli 1 punktide h ja j ning artikli 7 lõike 1, samuti määruste (EL) nr 961/2010 [3] ja (EL) nr 267/2012 [4] (edaspidi „järgnevad määrused“) tõlgendamist.

[1] Algkeel: prantsuse.

[2] ELT 2007, L 103, lk 1.

[3] Nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määrus, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007 (ELT 2010, L 281, lk 1).

[4] Nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määrus, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010 (ELT 2012, L 88, lk 1).

3. Käesoleva eelotsusetaotluse esitas Cour de cassation (Prantsusmaa kassatsioonikohus) kohtuvaidluses, mille pooled on Iraani pank Bank Sepah, kelle vara suhtes on võetud rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise meede, ning kaks selle panga võlausaldajat, Overseas Financial Limited ja Oaktree Finance Limited. See annab Euroopa Kohtule võimaluse selgitada hilisemalt mõistete „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“ ulatust.

II. Õiguslik raamistik

4. Euroopa Liidu Nõukogu rakendas meetmete, mis võeti Iraani Islamivabariigile surve avaldamiseks, et viimane lõpetaks tuumarelva leviku tõkestamise seisukohast tundliku tegevuse ja tuumarelvade kandesüsteemide väljatöötamise, raames ÜRO Julgeolekunõukogu (edaspidi „julgeolekunõukogu“) 23. detsembri 2006. aasta resolutsiooni 1737 (2006), mis nägi ette Iraani tuuma- või ballistiliste rakettide programmis osalevate isikute ja üksuste rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise, võttes vastu 27. veebruari 2007. aasta ühise seisukoha 2007/140/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid [5].

5. Selle ühise seisukoha artikli 5 lõige 1 nägi ette resolutsiooni 1737 (2006) lisas nimetatud või selle resolutsiooni kohaselt loetellu kantud isikute ja üksuste rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise, samuti kõigi nende rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise, mis on otseselt või kaudselt nende isikute omandis, valduses või kontrolli all. Nimetatud isikud ja üksused olid loetletud ühise seisukoha I lisas.

6. Resolutsiooni 1737 (2006) lisas toodud loetelu ajakohastati mitme hilisema resolutsiooniga, eelkõige julgeolekunõukogu 24. märtsi 2007. aasta resolutsiooniga 1747 (2007). Pärast seda viimati nimetatud resolutsiooni võttis nõukogu vastu ühise seisukoha 2007/246/ÜVJP [6].

7. Ühise seisukoha 2007/140 alusel võttis nõukogu vastu määruse nr 423/2007.

8. Selle määruse artikli 1 punktides h ja j on ette nähtud:

„Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

[…]

h) rahaliste vahendite külmutamine – toimingud, millega tõkestatakse rahaliste vahendite igasugune liigutamine, ülekandmine, muutmine, kasutamine, juurdepääs neile ja tehingud nendega, mis võiks kaasa tuua muudatusi nende mahus, suuruses, asukohas, omandilises kuuluvuses, valduses, iseloomus, otstarbes või muid muudatusi, mis võimaldaksid kõnealuseid rahalisi vahendeid kasutada, sealhulgas portfelli hallata;

[…]

j) majandusressursside külmutamine – toimingud, millega tõkestatakse majandusressursside mis tahes viisil kasutamine rahaliste vahendite, kaupade või teenuste hankimiseks, sealhulgas neid müües, rentides või neile hüpoteeki seades;“.

[5] ELT 2007, L 61, lk 49.

[6] 23. aprilli 2007. aasta ühine seisukoht, millega muudetakse ühist seisukohta 2007/140/ÜVJP (ELT 2007, L 106, lk 67).

9. Määruse artiklis 7 on sätestatud:

„1. Külmutatakse kõik rahalised vahendid ja majandusressursid, mida IV lisas loetletud isikud, üksused või asutused omavad või mis on nende valduses või kontrolli all. […]

[…]

3. Rahalisi vahendeid ega majandusressursse ei tehta otseselt või kaudselt kättesaadavaks IV ja V lisas loetletud füüsilistele või juriidilistele isikutele, üksustele või asutustele või nende kasuks.

4. Keelatud on teadlikult ja tahtlikult osaleda niisuguses tegevuses, mille otsene või kaudne eesmärk või tagajärg on lõigetes 1–3 nimetatud meetmetest kõrvalehoidmine."

10. Määruse artiklis 8 on sätestatud:

„Erandina artiklist 7 võivad III lisas loetletud veebilehtedel nimetatud liikmesriikide pädevad asutused lubada teatavate külmutatud rahaliste vahendite või majandusressursside vabastamist järgmistel tingimustel:

a) kohus, haldusorgan või vahekohus on rahaliste vahendite või majandusressursside suhtes kasutanud kinnipidamisõigust enne kuupäeva, millal artiklis 7 osutatud isik, üksus või asutus on sanktsioonide komitee, ÜRO Julgeolekunõukogu või nõukogu poolt kindlaks määratud, või teinud nende kohta enne nimetatud kuupäeva otsuse;

[…]".

11. Komisjoni 20. aprilli 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 441/2007, millega muudetakse määrust nr 423/2007[7], lisati Bank Sepah määruse nr 423/2007 IV lisas toodud loetellu.

12. Seejärel asendati määrus nr 423/2007 määrusega nr 961/2010, millele järgnes määrus nr 267/2012, mis on endiselt jõus. Määruse nr 961/2010 artikli 1 punktid h ja i, artiklid 16 ja 17 ning määruse nr 267/2012 artikli 1 punktid j ja k ning artiklid 23 ja 24 on sisuliselt identsed määruse nr 423/2007 artikli 1 punktidega h ja j ning artiklitega 7 ja 8. Bank Sepah on kantud määruse nr 961/2010 VII lisa ja määruse nr 267/2012 VIII lisa loeteludesse. Lühiduse huvides viitan oma ettepanekus allpool ainult määruse nr 423/2007 sätetele, arvestades, et järgnevate määruste vastavate sätete suhtes kehtivad samad õiguslikud kaalutlused.

III. Faktilised asjaolud, menetlus põhikohtuasjas ja eelotsuse küsimused

13. Äriühing Bank Sepah kanti pärast julgeolekunõukogu resolutsiooni 1747 (2007), mis rakendati ühise seisukohaga 2007/246 ja määrusega nr 441/2007, tuuma- või ballistiliste rakettide programmis osalevate üksuste loetellu, kelle vahendid tuli külmutada.

14. Cour d'appel de Paris' (Pariisi apellatsioonikohus, Prantsusmaa) 26. aprilli 2007. aasta kohtuotsusega mõisteti Bank Sepahilt äriühingute Overseas Financial ja Oaktree Finance kasuks välja vastavalt 2 500 000 Ameerika Ühendriikide dollari (USD) (ligikaudu 2 050 000 eurot) ja 1 500 000 USD (ligikaudu 1 230 000 eurot) suurune summa, millele lisandub alates kohtuotsuse kuupäevast seadusjärgses määras arvutatav intress.

[7] ELT 2007, L 104, lk 28.

15. Overseas Financial ja Oaktree Finance taotlesid pärast maksete osalist kättesaamist 2. detsembril 2011 majanduse eest vastutavalt ministrilt määruse nr 423/2007 artikli 8 alusel, et ta lubaks tasumata jäänud võlgnetava summa vabastada. Kuna Overseas Financial ja Oaktree Finance ministrilt vastust ei saanud, esitasid nad oma taotluse vaikimisi rahuldamata jätmise peale tühistamiskaebuse. Tribunal administratif de Paris (Pariisi halduskohus, Prantsusmaa) jättis selle kaebuse rahuldamata põhjendusel, et kõik nimetatud määruse artikli 8 alusel vabastamised peavad olema seotud otsusega, mis on tehtud enne 23. detsembrit 2006, kui võeti vastu resolutsioon 1737 (2006), samas kui Bank Sepahilt makse väljamõistmine toimus pärast seda kuupäeva.

16. Arvestades asjaolu, et pärast seda, kui Bank Sepah kustutati 23. jaanuaril 2016[8] nende üksuste loetelust, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, ei olnud tasumisele kuuluva makse saamiseks enam haldusluba vaja; Cour administrative d'appel de Paris (Pariisi haldusasjade apellatsioonikohus, Prantsusmaa), kellele esitati apellatsioonkaebus, otsustas 21. oktoobril 2016, et kohtulahendi tegemise vajadus on ära langenud[9].

17. Overseas Financial ja Oaktree Finance lasid 17. mail 2016 maksekäsud Bank Sepahile kätte toimetada ning seejärel, kui nad ei olnud makseid saanud, lasid nad 5. juulil 2016 väljastada täitekorraldused ning osanike õiguste ja väärtpaberite arestimise korraldused. Täitmiskohtunik kinnitas 9. jaanuari 2017. aasta kohtuotsusega arestimisotsused ja nende summa, mis sisaldas Cour d'appel de Paris' (Pariisi apellatsioonikohus) 26. aprilli 2007. aasta kohtuotsuses ette nähtud intresse. Bank Sepah väitis selle kohtuotsuse peale esitatud apellatsioonkaebusele tuginedes, et teda ei saa kohustada tasuma intressi, kuna tal oli võla tasumine võimatu vääramatu jõu tõttu, mis oli tingitud tema varade külmutamisest määrusega nr 423/2007, mille tagajärjel on tema arvates intressid peatatud.

18. Cour d'appel de Paris (Pariisi apellatsioonikohus) jättis esiteks 8. märtsi 2018. aasta kohtuotsusega Bank Sepahi apellatsioonkaebuse rahuldamata ja märkis teiseks, et kõnealuste asjaolude suhtes on seevastu kohaldatav viieaastane aegumistähtaeg. Selle apellatsioonikohtu arvates ei takistanud miski Overseas Financialil ja Oaktree Finance'il algatada esialgse õiguskaitse korras täitetoiminguid, mis oleksid võinud aegumistähtaja katkestada. Kuna selliseid meetmeid enne 17. mai 2016. aasta maksekäskude esitamist ei võetud, leidis apellatsioonikohus, et intressid, mida Overseas Financial ja Oaktree Finance võivad nõuda, peavad seega piirduma intressiga, mis oli kogunenud alates 17. maist 2011, see tähendab viis aastat enne nimetatud maksekäske.

19. Nii Bank Sepah kui ka Overseas Financial ja Oaktree Finance esitasid kassatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule. Overseas Financial ja Oaktree Finance vaidlustavad nimelt apellatsioonikohtu otsuse selle osa, mis puudutab intresside viieaastast aegumistähtaega.

20. Selle küsimuse kohta leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et põhikohtuasja lahendus sõltub sellest, kas Overseas Financial ja Oaktree Finance oleksid võinud aegumistähtaja katkestada, rakendades Bank Sepahi külmutatud varade suhtes esialgse õiguskaitse meedet või sundtäitmist.

[8] Vt nõukogu 22. jaanuari 2016. aasta rakendusmääruse (EL) 2016/74, millega rakendatakse määrust (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 16, lk 6), artikkel 1.

[9] Pärast seda, kui Tribunal administratif de Paris' (Pariisi halduskohus) otsuse peale esitati apellatsioonkaebus Cour administrative d'appel de Paris'le (Pariisi haldusasjade apellatsioonikohus), esitas see kohus Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse määruse nr 961/2010 artikli 17, mis on sõnastatud sisuliselt identselt määruse nr 423/2007 artikliga 8, kehtivuse kohta. Pärast seda, kui Bank Sepah oli kustutatud nende üksuste loetelust, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, otsustas Euroopa Kohus 23. märtsi 2016. aasta kohtumäärusega Overseas Financial ja Oaktree Finance (C-319/15, ei avaldata, EU:C:2016:268), et kohtulahendi tegemise vajadus on ära langenud.

21. Selle kohta märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et ei määrus nr 423/2007 ega järgnevad määrused ei sisalda ühtegi sätet, mis keelaks sõnaselgelt võlausaldajal võtta võlgniku külmutatud vara suhtes kaitsemeetmeid või algatada sundtäitmist, ning et arvestades mõiste „rahaliste vahendite *külmutamine*“ määratlust nendes määrustes, ei saa välistada, et külmutatud vara suhtes kohaldatakse meetmeid, mis ei kuulu ühegi nimetatud määrustes ette nähtud keelu kohaldamisalasse. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates tekib küsimus, kas selliseid kaitsemeetmeid nagu Prantsuse tsiviiltäitemenetluste seadustikus (edaspidi „tsiviiltäitemenetluse seadustik“) [10] ette nähtud ennetav arestimine ja kohtulikud tagatised, millel puudub omandiõigust muutev mõju, võib külmutatud vara suhtes võtta ilma eelneva loata.

22. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on tekkinud esiteks küsimus, kas hoolimata omandiõigust muutva mõju puudumisest ei ole ennetava arestimise ja kohtulike tagatiste tagajärjel tegemist nende esemeks olevate rahaliste vahendite „otstarbe“ muutmisega määruses nr 423/2007 ja järgnevates määrustes esitatud mõiste „rahaliste vahendite külmutamine“ määratluse tähenduses, ning üldisemalt, kas need ei võimalda nende esemeks olevaid rahalisi vahendeid ja majandusressursse nimetatud määruste tähenduses „kasutada“.

23. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et kuna need meetmed tagavad sellele, kes neid rakendab, et külmutamisest vabastamise korral rahuldatakse hüpoteegiga tagatud, panditud või esialgse õiguskaitse korras arestitud vara, õiguste ja nõuete abil tema nõuded eelisjärjekorras, siis võib neid meetmeid tegelikult käsitada meetmetena, mis innustavad ettevõtjat sõlmima vastavat lepingut isiku või üksusega, kelle varad on külmutatud, mis tähendaks selle rahalise vahendina käsitatava vara majandusliku väärtuse kasutamist või majandusressurssidena käsitatava vara majandusliku väärtuse abil rahaliste vahendite, varade või teenuste saamist.

24. Teiseks märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et vaadeldaval juhul sellist ohtu ilmselt ei esine, kuna äriühingud Overseas Financial ja Oaktree Finance soovivad sellise nõude rahuldamist, mida kinnitati kohtuotsusega pärast Bank Sepahi varade külmutamist ning mis põhineb alusel, mis ei ole seotud Iraani tuuma- või ballistiliste rakettide programmidega ning on varasem kõnealusest külmutamisest. Nimetatud kohtu sõnul tekib seega küsimus, kas võimalust võtta külmutatud vara suhtes ilma eelneva loata teatavat meedet tuleb hinnata ainult asjaomase meetme laadi alusel, võtmata arvesse konkreetse juhtumi eripärasid, või kas neid eripärasid võib, vastupidi, arvesse võtta.

[10] Tsiviiltäitemenetluse seadustiku artikli 523 kohaselt on nõuete *ennetaval arestimisel* Prantsuse tsiviilseadustiku artiklis 2350 ette nähtud deponeerimise õiguslikud tagajärjed, mille tagajärjel määratakse arestitud vara eriotstarve ja õigus nõuete rahuldamisele eelisjärjekorras teiste võlausaldajate ees olemasolevate või tulevaste vallasvarade või materiaalse vallasvara kogumi pealt. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et vara ennetaval arestimisel ei ole omandiõigust muutvat mõju, kuna vara, nõuded ja arestitud õigused jäävad võlgniku vara hulka. Selle seadustiku artikli 531 alusel võib *kohtuliku tagatise* seada kinnisasjale (hüpoteek), firmaväärtustele, aktsiatele, osadele ja väärtpaberitele (pantimine); sama artikli kohaselt jäävad kohtuliku tagatisega koormatud varad võõrandatavateks. Kohtulik tagatis seisneb selles, et nende varade ja õiguste võõrandamise korral, millele see tagatis on seatud, rahuldatakse tagatise seadja võlanõue võõrandamise tulemusel saadud hinnast eelisjärjekorras. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates ei ole sellel kaitsemeetmel ega ka ennetaval arestimisel omandiõigust muutvat mõju, kuna see ei too asjaomase vara või õiguste omanikule kaasa kohustust neid võõrandada ega mõjuta tema õigust valida isik, kellele ta need võõrandab.

25. Neil asjaoludel otsustas Cour de cassation (Prantsusmaa kassatsioonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas määruse [nr 423/2007] artikli 1 punkte h ja j ning artikli 7 lõiget 1, määruse [nr 961/2010] artikli 1 punkte i ja h ning artikli 16 lõiget 1 ning määruse [nr 267/2012] artikli 1 punkte k ja j ning artikli 23 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei lubata rakendada külmutatud varade suhtes ilma riigi pädeva ametiasutuse eelneva loata meedet, millel puudub omandiõigust muutev mõju, nagu kohtulik tagatis või ennetav arestimine, mis on ette nähtud Prantsusmaa tsiviiltäitemenetluse seadustikus?

2. Kas asjaolu, et isikult või üksuselt, kelle varad on külmutatud, sissenõutava võlanõude alus ei ole seotud Iraani tuuma- või ballistiliste rakettide programmidega ning on varasem kui [resolutsioon 1737 (2006)], on esimesele küsimusele vastamisel asjakohane?“

IV. Õiguslik analüüs

A. Esimene eelotsuse küsimus

26. Esimese eelotsuse küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas mõisteid „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“, mis on ette nähtud määruses nr 423/2007 ja järgnevates määrustes, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, et külmutatud vara suhtes võetakse ilma riigi pädeva asutuse eelneva loata meede, millel puudub omandiõigust muutev mõju, Prantsuse õiguses näiteks kohtulik tagatis või ennetav arestimine.

27. Euroopa Kohtule seisukohad esitanud pooled on sellele küsimusele antava vastuse suhtes vastanduvatel seisukohtadel. Prantsuse Vabariik ning Overseas Financial ja Oaktree Finance väidavad ühelt poolt, et enne kui külmutatud vara suhtes saab kohaldada sellist kaitsemeedet, nagu on eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt silmas peetud, on vaja pädeva asutuse luba. Bank Sepah leiab teiselt poolt seevastu, et selliseid kaitsemeetmeid võib külmutatud vara suhtes võtta ilma pädeva asutuse eelneva loata. Euroopa Komisjon leiab omakorda, et selleks, et külmutatud vara suhtes saaks kohaldada selliseid kaitsemeetmeid, millele viitab eelotsusetaotluse esitanud kohus, ei ole nõutav pädeva asutuse eelnev luba, kuid et pool, kes kavatseb neid meetmeid võtta, on kohustatud seda asutust enne ja korrapäraselt teavitama.

28. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu esimesele küsimusele vastamiseks tuleb tõlgendada määruse nr 423/2007 artikli 1 punktides h ja j ning vastavate järgnevate määruste vastavates sätetes määratletud mõisteid „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“, et määrata kindlaks nende ulatus. Nende sätete tõlgendamise eesmärk peab olema kontrollida, kas eelotsusetaotluse esitanud kohtu viidatud kaitsemeetmed, millel ei ole omandiõigust muutvat mõju, kuuluvad nende mõistete kohaldamisalasse.

29. Tuletan siinkohal meelde, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei tule liidu õiguse sätte tõlgendamisel arvestada mitte üksnes sätte sõnastust, vaid ka konteksti ning nende õigusnormidega taotletavaid eesmärke, mille osa see säte on, ning vajaduse korral sätte tekkelugu[11].

[11] Vt eelkõige 14. mai 2020. aasta kohtuotsus Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU ja C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, punkt 113 ja seal viidatud kohtupraktika).

30. Mis puutub kõnealuste sätete grammatilisse tõlgendamisse, siis kõigepealt tuleb märkida, et – nagu märkis eelotsusetaotluse esitanud kohus – ei määrus nr 423/2007 ega järgnevad määrused ei sisalda otsest keeldu võtta külmutatud rahaliste vahendite või majandusressursside suhtes kaitsemeetmeid. Mõisted „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“ on neis määrustes määratletud siiski eriti laialt, et loeteludesse kantud isikute varad saaks nende loetellu kandmise kuupäeval külmutatud maksimaalses ulatuses.

31. Kõigepealt, mis puutub mõistesse „rahaliste vahendite külmutamine“, siis sellega tõkestatakse „rahaliste vahendite liigutamine, ülekandmine, muutmine, kasutamine […] või tehingud nendega, mis võiks kaasa tuua muutusi nende mahus, väärtuses, asukohas, omandilises kuuluvuses, valduses, laadis, otstarbes või muid muutusi, mis võimaldaksid kõnealuseid rahalisi vahendeid kasutada, [nimelt nende] portfelli hallata“.

32. Sellest määratlusest nähtub sõnaselgelt, et rahaliste vahendite külmutamine ei takista mitte ainult meetmeid, mis võivad muuta karistatavate isikute ja üksuste vara ulatust, vaid sellega on keelatud ka nende rahaliste vahenditega niisuguste tehingute tegemine, mis üksnes muudavad nende laadi või otstarvet. Seega ilmneb, et rahaliste vahendite külmutamise mõiste hõlmab selle määratluse kohaselt ka meetmeid, millel ei ole omandiõigust muutvat mõju, kuna need ei eelda muutust ei asjaomaste rahaliste vahendite omandiõiguses ega nende valduses.

33. Mis puutub nende meetmete ärahoidmiseks ette nähtud vahenditesse, siis need on määratletud laialt, mistõttu need on muu hulgas rahaliste vahendite „igasugune liigutamine, ülekandmine, muutmine, kasutamine [või] tehingud nendega“. Asesõna „igasugune“ kasutamine näitab minu arvates liidu seadusandja tahet esitada mõiste „rahaliste vahendite külmutamine“ määratlus väga laialt.

34. Sellest järeldub, et mõiste „rahaliste vahendite külmutamine“ määratlus on sõnastatud nii, et see hõlmab igasugust rahaliste vahendite kasutamist, mille tagajärjel muu hulgas muudetakse nende rahaliste vahendite otstarvet, st nende sihtotstarvet, kasutust või eesmärki, ilma et nende rahaliste vahendite omandiõigus või isegi valdus läheks seejuures siiski üle. Selles peetakse seega silmas ka rahaliste vahendite kasutamise meetmeid, millel ei ole omandiõigust muutvat mõju.

35. Mis puutub seejärel mõistesse „majandusressursside külmutamine“, siis see on määruse nr 423/2007 artikli 1 punktis j ja järgnevate määruste vastavates sätetes määratletud kui mis tahes „toimingud, millega tõkestatakse majandusressursside mis tahes viisil kasutamine rahaliste vahendite, kaupade või teenuste hankimiseks, sealhulgas neid müües, rentides või neile hüpoteeki seades“.

36. Selle sätte sõnastusest endast tuleneb, et liidu seadusandja soovis ka mõistet „majandusressursside külmutamine“ määratleda üsna laialt, mis nähtub sõnade „[mis tahes] toimingud“ ja „mis tahes viisil“ kasutamisest.

37. Lisaks sisaldab see määratlus loetelu – mis on sõnaselgelt esitatud näitena ja seega avatult – meetmetest, mida ei tohi majandusressursside suhtes võtta; kõnealusest sättest nähtub sõnaselgelt, et „hüpoteegiga koormamine“ on üks neist meetmetest. Nagu märkisid Prantsuse valitsus ning Overseas Financial ja Oaktree Finance, kujutab hüpoteegiga koormamine Prantsuse õiguses, aga ka teiste liikmesriikide[12] õiguses endast õiguslikku, lepingulist või kohtulikku

[12] Vt Prantsuse tsiviilseadustiku artikkel 2393 jj. Vt näiteks ka Itaalia õiguses Itaalia tsiviilseadustiku (Codice civile) artikkel 2808 jj, Hispaania õiguses ka Hispaania tsiviilseadustiku (Código Civil) artikkel 1874 jj ning Hispaania hüpoteegiseaduse (Ley Hipotecaria) artikkel 104 jj ning Saksa õiguses Saksa tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch) § 1113 jj.

kinnisasja tagatist, mis annab võlausaldajale, kelle kasuks seda tehakse, eesõiguse koos edasimüügiõigusega, kuid mis ei too kaasa koormatud kinnisasja omandi või valduse üleandmist. Tegemist on seega meetmega, millel ei ole omandiõigust muutvat mõju.

38. Asjaomaste sätete grammatilisest analüüsist nähtub, et need määratlevad mõisted „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“ üsna laialt, et need mõisted hõlmaksid võimalikult suurt hulka majandustehinguid rahaliste vahendite ja majandusressurssidega, mis on külmutatud. Nimetatud sättes esitatud nende mõistete määratlused viitavad lisaks sõnaselgelt meetmetele, millel ei ole omandiõigust muutvat mõju.

39. Nõuet tõlgendada mõisteid „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“ laialt, mis ei välista nende kohaldamisalast külmutatud rahaliste vahendite ja majandusressursside suhtes võetavaid meetmeid, millel ei ole omandiõigust muutvat mõju, kinnitavad pealegi kontekstipõhine analüüs ning määrusega nr 423/2007 ja järgnevate määrustega taotletavad eesmärgid.

40. Kontekstist lähtudes on selline lai tõlgendus kooskõlas määruse nr 423/2007 artikli 7 lõike 1 sõnastuse ja järgnevate määruste vastavate sätete laia ulatusega, mille eesmärk on külmutada asjaomaste isikute ja üksuste kõik rahalised vahendid ja majandusressursid.

41. See on kooskõlas ka Euroopa Kohtu tunnustatud mõistete „rahalised vahendid ja majandusressursid“ [13] ja „kättesaadavaks tegemine“ [14] laia ulatusega kohtupraktikas, mis puudutab selliste juriidiliste ja füüsiliste isikute suhtes võetud piiravate meetmete rakendamist, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid külmutatakse.

42. Seega, mis puutub mõistesse „rahalised vahendid ja majandusressursid“, siis tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et sellel mõistel on lai tähendus, mis hõlmab mis tahes liiki varasid, mis on omandatud mis tahes viisil [15].

43. Mis puutub väljendisse „kättesaadavaks […] tehtud“, siis tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et sellel on samuti lai tähendus, mis hõlmab kõiki toiminguid, mida on vaja teha selleks, et võimaldada isikul, rühmitusel või üksusel, kelle rahalised vahendid või majandusressursid on külmutatud, täieõiguslikult asjaomaseid rahalisi vahendeid, muud finantsvara või majandusressursse tõepoolest käsutada [16].

44. Lisaks on eespool punktis 39 osutatud laia tõlgendust vaja, võttes arvesse nõuet hoida ära mis tahes kõrvalehoidmine, mida on selgitatud määruse nr 423/2007 [17] artikli 7 lõikes 4.

[13] See on määratletud määruse nr 423/2007 artikli 1 punktides g ja i. Vt ka määruse nr 961/2010 artikli 1 punktid f ja j ning määruse nr 267/2012 artikli 1 punktid h ja l.

[14] Määruse nr 423/2007 artikli 7 lõike 3 kohaselt „[ei tehta] [r]ahalisi vahendeid ega majandusressursse […] otseselt või kaudselt kättesaadavaks IV ja V lisas loetletud füüsilistele või juriidilistele isikutele, üksustele või asutustele või nende kasuks“. Vt ka määruse nr 961/2010 artikli 16 lõige 3 ja määruse nr 267/2012 artikli 23 lõige 3, mis sisaldavad samasugust sätet.

[15] Vt analoogia alusel 29. juuni 2010. aasta kohtuotsus E ja F (C-550/09, EU:C:2010:382, punkt 69) ja 17. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus SH (C-168/17, EU:C:2019:36, punkt 53).

[16] Vt analoogia alusel 11. oktoobri 2007. aasta kohtuotsus Möllendorf ja Möllendorf-Niehuus (C-117/06, EU:C:2007:596, punktid 50 ja 51); 29. juuni 2010. aasta kohtuotsus E ja F (C-550/09, EU:C:2010:382, punktid 66 ja 67) ning 21. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Afrasiabi jt (C-72/11, EU:C:2011:874, punkt 40).

[17] Vt selle nõude kohta 21. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Afrasiabi jt (C-72/11, EU:C:2011:874, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika).

45. Teleoloogilisest vaatevinklist on eespool punktis 39 osutatud mõistete „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“ lai tõlgendamine kooskõlas varade külmutamise piiravaid meetmeid rakendavate määruste eesmärkidega ning konkreetselt määrusega nr 423/2007 ja sellele järgnevates määrustes taotletud eesmärgiga Iraani vastu suunatud piiravate meetmete raames.

46. Euroopa Kohus on nimelt esiteks üldiselt märkinud, et nende isikute ja üksuste vara külmutamise korra eesmärk, keda kahtlustatakse selles, et nad osalevad nimetatud eeskirjadega hõlmatud tegevuses, on takistada seda, et nende isikute jaoks oleksid kättesaadavad mis tahes majandus- või finantsressursid, mida nad saaksid kasutada nende tegevuste rahastamiseks [18]. Seda silmas pidades peavad piiravad meetmed olema võetud nii, et neil oleks võimalikult suur mõju neile, kelle käitumist soovitakse mõjutada [19].

47. Teiseks, mis puutub konkreetselt määruse nr 423/2007 ja järgnevate määruste eesmärkidesse, siis tuleb märkida, et nendega tagatakse ühise seisukoha 2007/140, mis on vastu võetud Euroopa Liidus resolutsiooni 1737 (2006) eesmärkide saavutamiseks, rakendamine ning nende eesmärk on seega seda rakendada [20].

48. Nii resolutsiooni 1737 (2006) kui ka ühise seisukoha 2007/140 [21] sõnastusest nähtub üheselt, et Iraani Islamivabariigi vastu võetud piiravad meetmed on ennetavad selles mõttes, et nende eesmärk on ennetada tuumarelvade leviku arengut, avaldades sellele riigile survet, et ta lõpetaks oma tuumarelva leviku tõkestamise seisukohast tundliku tegevuse [22].

49. Rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise meetmete eesmärk on seega vältida seda, et külmutatud vara saaks kasutada selliste rahaliste vahendite, kaupade või teenuste hankimiseks, mis võivad kaasa aidata tuumarelvade levikule Iraanis, mille vastu püütakse võidelda resolutsiooni 1737 (2006), ühise seisukoha 2007/140 ja määrusega nr 423/2007 [23].

50. Nende eesmärkide saavutamiseks ei ole mitte ainult õiguspärane, vaid on ka tingimata vajalik tõlgendada mõistete „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“ määratlust laialt, kuna tegemist on külmutatud vara igasuguse niisuguse kasutamise takistamisega, mis võimaldaks kõnealustest määrustest mööda hiilida ja süsteemi puudusi ära kasutada [24].

51. Nii määruse nr 423/2007 ja järgnevate määrustega taotletava eesmärgi saavutamine kui ka vajadus tagada nende määruste kasulik mõju Iraanis tuumarelvade leviku vastases võitluses toetavad mõistete „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“ laia tõlgendamist, mis ei jäta nende kohaldamisalast välja kaitsemeetmeid, millel puudub omandiõigust muutev mõju [25]. Seevastu mõistete „rahaliste vahendite külmutamine“ ja

[18] Vt selle kohta analoogia alusel näiteks 3. septembri 2008. aasta kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon (C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, punkt 169) ja 29. aprilli 2010. aasta kohtuotsus M jt (C-340/08, EU:C:2010:232, punkt 54).

[19] Vt selle kohta Euroopa Liidu Nõukogu 7. juunil 2004 vastu võetud „Piiravate meetmete (sanktsioonide) kasutamise aluspõhimõtted“ (10198/1/04), punkt 6.

[20] Vt määruse nr 423/2007 põhjendus 3, määruse nr 961/2010 põhjendus 4 ja määruse nr 267/2012 põhjendus 25. Kohtupraktikast tuleneb, et seega tuleb nimetatud määruste tõlgendamisel arvesse võtta resolutsiooni 1737 (2006) teksti ja eesmärki. Vt analoogia alusel 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus Bank Melli Iran *vs.* nõukogu (C-548/09 P, EU:C:2011:735, punktid 102 ja 103).

[21] Vt eelkõige resolutsiooni 1737 (2006) punktid 2 ja 12 ning ühise seisukoha 2007/140 põhjendused 1 ja 9.

[22] Vt selle kohta 21. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Afrasiabi jt (C-72/11, EU:C:2011:874, punkt 44).

[23] Vt selle kohta 21. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Afrasiabi jt (C-72/11, EU:C:2011:874, punkt 46).

[24] Vt selle kohta kohtujurist Boti ettepanek kohtuasjas Afrasiabi jt (C-72/11, EU:C:2011:737), punkt 48.

[25] Vt selle kohta 21. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Afrasiabi jt (C-72/11, EU:C:2011:874, punkt 54).

„majandusressursside külmutamine“ kitsendav tõlgendamine, mis võimaldab rakendada selliseid kaitsemeetmeid, millel ei ole omandiõigust muutvat mõju, ilma eelneva loata, võib kahjustada rahaliste vahendite külmutamise piiravate meetmete tõhusust ja nende kasulikku mõju.

52. Käesoleval juhul on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne *in concreto* kindlaks teha, kas tema poolt silmas peetud meetmed, see tähendab kohtulik tagatis ja ennetav arestimine, nagu on ette nähtud riigisiseses õiguses, kujutavad endast selliseid kaitsemeetmeid, millel puudub omandiõigust muutev mõju ja mis kuuluvad mõistete „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“ kohaldamisalasse, mistõttu neid ei saa rakendada ilma riigi pädeva asutuse eelneva loata.

53. Sellega seoses nähtub kohtupraktikast siiski, et Euroopa Kohus võib ELTL artikliga 267 kehtestatud õigusalase koostöö raames toimiku materjalide põhjal esitada liikmesriigi kohtule liidu õiguse tõlgendamise juhtnöörid, mis võivad olla sellele kohtule tarvilikud liidu õiguse ühe või teise sätte mõju hindamisel[26]. Neil asjaoludel on minu arvates asjakohased järgmised märkused.

54. Esiteks ilmneb eelnevatest kaalutlustest, et asjaolu, et käesoleva eelotsuse küsimuse esemeks olevatel kaitsemeetmetel puudub omandiõigust muutev mõju, ei takista määruses nr 423/2007 kasutatud mõistete „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“ kohaldamist.

55. Teiseks näib eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud teabest ilmnevat, et asjaomased kaitsemeetmed muudavad nende rahaliste vahendite otstarvet, mille suhtes on võetud kaitsemeetmed.

56. Ühelt poolt, nagu märkis eelotsusetaotluse esitanud kohus, hõlmavad Prantsuse õiguses ennetavad arestimised arestitud vara eriotstarvet ja õigust nõuete rahuldamisele eelisjärjekorras teiste võlausaldajate ees olemasolevate või tulevaste vallasvarade või materiaalse vallasvara kogumi pealt. Nii kavandatuna näib aga, et see kaitsemeede fikseerib arestitud vara otstarbe.

57. Teiselt poolt märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et ka kohtuliku tagatise tagajärg on see, et nende varade ja õiguste võõrandamise korral, millele see tagatis on seatud, rahuldatakse tagatise seadja võlanõue võõrandamise tulemusel saadud hinnast eelisjärjekorras.

58. Seega võib asuda seisukohale, et kuna kohtulikuks tagatiseks olev vara on koormatud eelisõigusega, on see vara määratud tagatud nõude maksmiseks. Seetõttu näib, et kohtulik tagatis toob kaasa ka külmutatud rahaliste vahendite otstarbe muutmise.

59. Kolmandaks, kuna külmutatud vara ennetav arestimine ja kohtulik tagatis võimaldavad võlausaldajal saada kindlustunde, et tema nõue rahuldatakse niipea, kui nende rahaliste vahendite või majandusressursside vabastamise tingimused on täidetud, näib, et need meetmed on ka sellised, mis kujutavad endast nende varade kasutamist, millele neid võib seada.

60. Nimelt, kuna need meetmed tagavad neid rakendavale isikule, et tema nõue rahuldatakse eelisjärjekorras, kui vara on vabastatud, võib ettevõtja otsustada sõlmida lepingu isikuga või üksusega, kelle vara külmutatakse, arvestades, et võimalus rakendada kaitsemeetmeid kujutab endast teataval määral tagatist selle isiku või üksusega sõlmitud lepingu alusel maksmise kohta.

[26] Vt selle kohta 16. juuli 2015. aasta kohtuotsus CHEZ Razpredelenie Bulgaria (C-83/14, EU:C:2015:480, punkt 71).

61. Seega näib, et sellised kaitsemeetmed võimaldavad isikul või üksusel, kellele kehtib selline sanktsioon, kasutada oma külmutatud vara majanduslikku väärtust, mida võib pidada tema külmutatud rahaliste vahendite kasutamiseks või tema külmutatud majandusressursside kasutamiseks rahaliste vahendite, kaupade või teenuste hankimiseks.

62. Neljandaks tuleb märkida, et kohtulikel tagatistel on hüpoteegiga väga sarnane mõju, kuna need annavad samamoodi nagu hüpoteek võlausaldajale sama laadi õiguse, nimelt õiguse sellele, et talle makstakse müügihinnast eelisjärjekorras, ilma et neil oleks seejuures omandiõigust muutvat mõju. Nagu on märgitud eespool punktis 37, on määruse nr 423/2007 artikli 1 punktis j ja järgnevate määruste vastavates sätetes mainitud majandusressursile hüpoteegi seadmist ühe nende vahendite külmutamisega sõnaselgelt keelatud tegevusena.

63. Kokkuvõttes tuleneb kõigist eeltoodud kaalutlustest, et minu arvates tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtu esimesele eelotsuse küsimusele vastata, et määruse nr 423/2007 artikli 1 punkte h ja j ning artikli 7 lõiget 1 ning määruse nr 961/2010 artikli 1 punkte i ja h ning artikli 16 lõiget 1 ning määruse nr 267/2012 artikli 1 punkte k ja j ning artikli 23 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus külmutatud rahaliste vahendite või majandusressursside suhtes ilma riigi pädeva ametiasutuse eelneva loata selliste kaitsemeetmete võtmine, millel ei ole omandiõigust muutvat mõju. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on konkreetselt kindlaks teha, kas niisugune kohtulik tagatis ja ennetav arestimine, nagu on ette nähtud liikmesriigi õiguses, kuuluvad kaitsemeetmete, millel puudub omandiõigust muutev mõju ja mille jaoks on nõutav riigi pädeva ametiasutuse eelnev luba, hulka.

B. Teine eelotsuse küsimus

64. Teise eelotsuse küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas asjaolu, et isikult või üksuselt, kelle varad on külmutatud, sissenõutava võlanõude alus ei ole seotud Iraani tuuma- või ballistiliste rakettide programmidega ning on resolutsioonist 1737 (2006) varasem, on esimesele eelotsuse küsimusele vastamiseks asjakohane.

65. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib nimelt, et kuigi kõnealuse võlanõude aluseks on kohtuotsus, mis on tehtud pärast Bank Sepahi varade külmutamist, ei ole see alus seotud Iraani tuuma- ja ballistilise programmiga ning on sellest külmutamisest varasem.

66. Selle kohta tuleb kõigepealt märkida, et ei määruse nr 423/2007 artikli 7 lõige 1 ega järgnevate määruste vastavad sätted ei näe ette mingit eristamist rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise korral asjaomase isiku poolt külmutatud vara kasutamise aluse järgi ning eelkõige selle järgi, mis alusel tuleb võlanõue sisse nõuda isikult, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse.

67. Ka määruse nr 423/2007 artikli 1 punktides h ja j ning järgnevate määruste vastavates sätetes määratletud mõistete „rahaliste vahendite külmutamine“ ja „majandusressursside külmutamine“ puhul ei tehta vahet selle võlanõude aluse järgi.

68. Neil asjaoludel tuleb võimalust rakendada külmutatud vara suhtes meedet, näiteks kaitsemeedet, minu arvates hinnata üksnes selle meetme õiguslike tagajärgede alusel, mida analüüsitakse asjakohaste määruste teksti põhjal. Seevastu ei saa seda hinnata, arvestades selle võlanõude eripära, mida soovitakse nimetatud meetmega kaitsta.

69. Seega tuleneb esimesele eelotsuse küsimusele vastus, mille ma esitasin käesoleva ettepaneku punktides 26–63, ühelt poolt rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise laadist ja mõjust ning teiselt poolt kavandatavatest kaitsemeetmetest, ilma et kõnealuse nõude tunnused või laad oleksid analüüsimisel asjakohased.

70. Pealegi, nagu Prantsuse valitsus oma seisukohtades õigesti märkis, võib kavandatava meetme hindamine tekitada ettevõtjate ja järelevalveasutuste jaoks märkimisväärse ebakindluse nii selle õiguslike tagajärgede seisukohast kui ka selle meetmega kaitsta soovitava võlanõude laadi või eripära tõttu.

71. Nimelt võivad nende isikute ja üksuste, kelle suhtes kohaldatakse külmutamismeedet, kontode hoiustamisasutused sattuda olukorda, kus ei ole võimalik kindlaks teha, kas neile adresseeritud kaitsemeede on lubatud, kuna see hinnang sõltuks selle nõude laadist, mida meede kaitseb, ning taotluse esitaja ja varade külmutamise subjektiks oleva isiku vahelistest suhetest. Sellises ebakindlas olukorras võib liikmesriikide kohtutes tekkida suur hulk vaidlusi.

72. Määrus nr 423/2007 ja järgnevad määrused nägid pealegi ette ja täpsustasid piiravad tingimused, mille korral võivad riigi pädevad asutused lubada teatud meetmeid, mille mõju on varade külmutamisega vastuolus, nagu kaitsemeetmed.

73. Määruse nr 423/2007 artikkel 8 ja sellele järgnevad artiklid ning järgnevate määruste vastavad sätted on seega ainsad õiguslikud alused, mis võimaldavad lubada sellist külmutamisest vabastamist. Selgelt loetletud erandeid tuleb tõlgendada kitsalt, mistõttu isik, kelle puhul ei ole täidetud ükski nendes sätetes ette nähtud tingimustest, ei või võtta meetmeid, mis rikuvad rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist käsitlevaid sätteid.

74. Asjaolu, et sissenõutava võlanõude alus ei ole seotud Iraani tuuma- ja ballistilise programmiga ning on resolutsioonist 1737 (2006) varasem, ei kuulu aga ilmselgelt nende aluste hulka, mis õigustavad järgnevate määrustega rahaliste vahendite külmutamise korrast erandi tegemist. Sellest järeldub, et käesoleval juhul ei saa asjaolu, et varade külmutamise tõttu ei ole võimalik rakendada selliseid omandiõigust muutva mõjuga meetmeid nagu kohtulikud tagatised või ennetav arestimine, sõltuda selle võlanõude alusest, mis tuleb rahuldada isiku või üksuse, kelle vahendid külmutatakse, vara arvelt.

75. Eelnevatest kaalutlustest tuleneb, et minu arvates tuleks eelotsusetaotluse esitanud kohtu teisele eelotsuse küsimusele vastata nii, et asjaolu, et isiku või üksuse, kelle varad on külmutatud, vara arvelt rahuldatava võlanõude alus ei ole seotud Iraani tuuma- või ballistiliste rakettide programmidega ning on resolutsioonist 1737 (2006) varasem, ei ole esimesele eelotsuse küsimusele vastamisel asjakohane.

V. Ettepanek

76. Eespool esitatud kaalutlustel teen seega Euroopa Kohtule ettepaneku vastata Cour de cassationi (Prantsusmaa kassatsioonikohus) eelotsuse küsimustele järgmiselt:

1. Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, artikli 1 punkte h ja j ning artikli 7 lõiget 1, nõukogu 25. oktoobri 2010. aasta määruse (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007, artikli 1 punkte i ja h

ning artikli 16 lõiget 1, samuti nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määruse (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010, artikli 1 punkte k ja j ning artikli 23 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus külmutatud rahaliste vahendite või majandusressursside suhtes ilma riigi pädeva ametiasutuse eelneva loata selliste kaitsemeetmete võtmine, millel ei ole omandiõigust muutvat mõju. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on konkreetselt kindlaks teha, kas niisugune kohtulik tagatis ja ennetav arestimine, nagu on ette nähtud liikmesriigi õiguses, kuuluvad kaitsemeetmete, millel puudub omandiõigust muutev mõju ja mille jaoks on nõutav riigi pädeva ametiasutuse eelnev luba, hulka.

2. Asjaolu, et isiku või üksuse, kelle varad on külmutatud, vara arvelt rahuldatava võlanõude alus ei ole seotud Iraani tuuma- või ballistiliste rakettide programmidega ning on ÜRO Julgeolekunõukogu 23. detsembri 2006. aasta resolutsioonist 1737 (2006) varasem, ei ole esimesele eelotsuse küsimusele vastamisel asjakohane.